

Плиско И.Н.

Черниговский национальный технологический университет

ПРОБЛЕМЫ ВОСПРОИЗВОДСТВА ОСНОВНЫХ СРЕДСТВ ПРЕДПРИЯТИЙ В СОВРЕМЕННЫХ УСЛОВИЯХ ХОЗЯЙСТВОВАНИЯ

Аннотация

В статье проведен анализ источников воспроизводства основных средств на предприятиях Украины. Определены ряд проблемных вопросов воспроизводства основных средств. Разработаны предложения по совершенствованию амортизационной политики в современных условиях хозяйствования. Обоснована необходимость и направления государственного регулирования воспроизводства основных средств.

Ключевые слова: основные средства, амортизация, амортизационный фонд, амортизационная политика, воспроизводство основных средств.

Plisko I.N.

Chernihiv National University of Technology

PROBLEMS OF REPRODUCTION OF FIXED ASSETS OF ENTERPRISES UNDER CURRENT MANAGEMENT CONDITIONS

Summary

The paper analyzes the sources of reproduction of fixed assets of enterprises in Ukraine. A number of issues concerning reproduction of fixed assets are outlined. Suggestions to improve the depreciation policy under current management conditions are devised. The necessity and directions of state regulation of reproduction of fixed assets are grounded.

Keywords: fixed assets, depreciation, reserve for depreciation, depreciation policy, reproduction of fixed assets.

УДК 37.1:656.338

СТРАТЕГІЯ ФОРМУВАННЯ ОСВІТНЬО-ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЛОГІСТИЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ І МЕХАНІЗМ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ

Смерічевська С.В.

Національний авіаційний університет

У статті визначено стратегічні імперативи реалізації мобілізаційного сценарію формування освітньо-інноваційного потенціалу логістизації національної економіки, запропонована стратегічна програма дій щодо формування освітньо-інноваційного потенціалу як запоруки логістизації національної економіки та визначено організаційно-економічний механізм її реалізації з урахуванням реальної економічної ситуації в країні.

Ключові слова: освітньо-інноваційний потенціал, логістизація економіки, мобілізаційний сценарій, констатаційна модель, превентивна модель, стратегічні імперативи, освітнє антрепренерство, освітнє інтрапренерство, організаційно-економічний механізм, логістичне мислення, логістично-компетентнісний підхід.

Постановка проблеми у загальному вигляді.

Пошук механізмів забезпечення інноваційного розвитку національної економіки як запоруки її конкурентоспроможності в європейському та світовому вимірі була, залишається й завжди буде актуальною темою для наукових пошуків. Розвиток ринкових відносин в Україні та інноваційні процеси у світовій економіці пред'являють більш високі вимоги до національної системи освіти, потребують неперервності її оновлення, формування потужного освітньо-інноваційного потенціалу. При цьому, стратегія оновлення системи освіти повинна сприяти реалізації стратегії економічного розвитку країни, яка, з урахуванням сучасної ситуації в Україні та пріоритетних світових тенденцій в економіці, повинна бути зорієнтована на тотальну (наскрізну) логістизацію національної економіки.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Вплив освітнього та інноваційного потенціалу на макроекономічні процеси, вже тривалий час залишається предметом наукових дискусій. Серед на-

укових розробок зазначено спрямування варто виокреслити праці В. П. Антонюк., В. М. Геєць, Григорак М.Ю [1], А. А. Мазаракі [3], Т. М. Мельник [3], В. В. Юхименко [3], В. М. Костюченко [3], Л. П. Кудирко [3], О. В. Михайловської, О. Ф. Новікової та інші. Але що стосується досліджень особливостей формування освітньо-інноваційного потенціалу економіки як основи її логістизації, то такі дослідження взагалі відсутні. На макроекономічному рівні окремі теоретико-методологічні та прикладні аспекти логістизації досліджували авторитетні в логістичному середовищі вчені: Григорак М. Ю. [1], Дибська В. В. [3], Долгов А. П. [2], Іконнікова І. В. [4], Елларян А. [6] Костоглодов Д. Д., Крикавський Є. В., Покараєв Г. [6], Стерлигова А. Н. [3], Семененко О. І. [3], Сергєєв В.І. [2], [7], Скоробогатова Т.Н. [8] та інші, але знову ж таки, ці дослідження лише фрагментарно пов'язують між собою такі наукові категорії як освітньо-інноваційний потенціал і логістизація національної економіки. Отже, можна стверджувати, що такий важливий напрям дослідження в

окресленій проблематиці, як стратегія формування освітньо-інноваційного потенціалу логістизації економіки в умовах перезавантаження як економічної національної системи, такі її освітньої складової, потребує суттєвого наукового обґрунтування.

Мета дослідження полягає в обґрунтуванні стратегічної програми дій щодо формування освітньо-інноваційного потенціалу як запоруки логістизації національної економіки та визначені організаційно-економічного механізму її реалізації з урахуванням реальної економічної ситуації в країні.

Виклад основного матеріалу. Логістизація національної економіки, що в умовах глобалізації є запорукою її конкурентоспроможності, потребує кардинальної зміни стратегічного підходу до формування національного освітньо-інноваційного потенціалу, який повинен базуватися на принципово новій освітній філософії.

З урахуванням сучасного економічного та політичного становища в країні та зважаючи на накопичені проблеми в системі національної освіти і освітньої науки найбільш реалістичним стратегічним сценарієм формування освітньо-інноваційного потенціалу логістизації національної економіки на даному етапі слід вважати мобілізаційний сценарій, реалізація якого з часом дозволить перейти до інноваційного сценарію.

Мобілізаційний сценарій засновується не на нарощуванні ресурсної складової освітньо-інноваційного потенціалу логістизації національної економіки, а на підвищенні ефективності його використання, тобто, результативності функціональної складової потенціалу. Нарощування окремих видів ресурсів може бути допущене лише для забезпечення реалізації стратегічних і середньострокових пріоритетних напрямів інноваційного розвитку економіки України. Формування логістичного мислення у фахівців усіх сфер національного господарства виступає ключовим концептом і мобілізаційного сценарію, але набуває в змісті освітньої складової превентивного характеру. Відставання України від провідних економік світу, зокрема країн Європейського Союзу, у рівні технологічності, темпах економічного розвитку, розвитку логістики з одного боку, а з іншого – вимога суб'єктності і, одночасно, прискорення інтеграції вітчизняної економіки у світовий економічний простір, а також значний часовий лаг у підготовці фахівців для логістичної економіки країни потребують переходу від *констатаційної* моделі підготовки фахівців до *превентивної*, тобто *випереджальної* моделі. Перша характеризується тим, що зміст освітньо-професійних програм відповідає вимогам поточного стану національної економіки, а освітньо-кваліфікаційні характеристики випускників забезпечують вирішення ідентифікованих проблем економіки і управління національним господарством. *Превентивна модель* передбачає підготовку фахівців-новаторів, компетентних у питаннях ефективного впровадження у найсучасніших, передових логістичних концепціях, методах, інструментах, технологіях, які пропонує світова логістична наука і практика, і які поки не знайшли широкого застосування в Україні, однак є найбільш перспективними для розвитку національної економіки.

В межах мобілізаційного сценарію отримує виключного значення розвиток системи внутрішніх і зовнішніх трансформаторів знань на інновації в усіх сферах національного господарства. Під внутрішніми трансформаторами слід розуміти наукові і науково-дослідницькі, маркетингові підрозділи, відокремлені і підприємницькі структури сфери освіти, які забезпечують перетворення фундаментальних, теоретичних знань у прикладні, а потім – науково-дослідні

розробки, проекти і кінцеві інновації і подальше їх впровадження і комерціалізацію. Система зовнішніх трансформаторів має більш розгалужену структуру і включає організації, підприємства і установи, які виконують аналогічні функції, забезпечуючи прискорення процесу створення і реалізації інновацій, але не належать до системи освіти: наукові, науково-дослідні, проектно-конструкторські, технологічні підрозділи підприємств, впроваджувальні організації, консалтингові і маркетингові організації тощо. Викладене зумовлює необхідність нової якості освітніх і наукових комунікацій закладів вищої освіти, перетворення їх на освітньо-науково-інноваційні центри, здатні забезпечити безперервний, логістично організований потік «знання – інновації – практика», як один з ключових елементів національної інноваційної системи, що надають їй логістичного вектору розвитку. Виключного значення набувають міжнародні комунікації, програми студентського обміну, зарубіжне стажування викладачів, адаптація передового зарубіжного досвіду в сфері підготовки фахівців з логістики до вітчизняних умов.

Мобілізаційний сценарій передбачає інтенсифікацію використання в освітніх установах своїх внутрішніх резервів, зокрема на основі інноваційного комбінування ресурсів і факторів освітнього процесу, що є можливим на основі реалізації стратегії освітнього антрепренерства та інтрапренерства.

Освітнє антрепренерство виникло з використанням навчальними закладами підприємницьких принципів господарювання в процесі реалізації освітніх послуг, на перехресті освітньої діяльності та підприємницької діяльності освітніх організацій. Концептуально-стратегічні імперативи реалізації освітнього антрепренерства в Україні як підґрунтя інноваційного розвитку та логістизації національної економіки докладно описано в більш ранніх публікаціях автора. Характерною рисою освітнього антрепренерства є той факт, що воно здійснюється в межах спеціальної правоспроможності. Згідно з чинним законодавством освітня організація в межах власної освітньої діяльності не може інвестувати власні засоби в інноваційні проекти, які структурно представляють собою окремі організації (данні напрямки господарської діяльності не відносяться до освітнього антрепренерства і класифікуються як комерційна діяльність), але залучати ресурси ззовні для реалізації своїх статутних цілей і задач на принципах відкритості і законності не забороняється. Отже, мобілізаційний сценарій формування ОП логістизації економіки передбачає можливість використання освітнього антрепренерства обмеженої дії. В умовах глобальних інтеграційних процесів, що відбуваються у світі, в тому числі і в освітньому просторі, можна виділити наступні напрямки освітнього антрепренерства: залучення іноземних студентів на навчання в українські освітні заклади; реалізація освітньої діяльності в іноземних державах; організація спільно з іноземними компаніями (у тому числі й з ВНЗ) освітніх програм; фандрайзинг. Як бачимо, шляхів і засобів знайти необхідні додаткові ресурси для вирішення стратегічних задач інноваційної освіти, навіть в умовах існуючих в Україні нормативно-правових обмежень, немало. Основне – це знати методику пошуку джерел додаткового фінансування та вміти використовувати ці знання в конкретній життєвій ситуації.

Оскільки освітня організація в межах власної освітньої діяльності та чинного українського законодавства не може інвестувати власні засоби в інноваційні проекти, які структурно представляють собою окремі організації, вона приходить до внутрішнього

підприємництва (освітнього інтрапренерства) як єдиної на сьогоднішній день мобілізаційної форми реалізації освітніх антрепренерських процесів і одного з найбільш ефективних організаційних прийомів інноваційного менеджменту та економічного забезпечення господарської діяльності освітніх організацій.

Освітнє антрепренерство та інтрапренерство як форми реалізації інноваційного підходу до мобілізації власних резервів освітніх і науково-дослідних установ з метою їх ефективного використання, особливої ваги набувають в умовах дефіциту бюджету та мають стратегічне значення для формування освітньо-інноваційного потенціалу логістизації національної економіки.

Отже, стратегія інноваційного розвитку національної освітньої системи, в основі якої лежить мобілізаційний сценарій формування ОІП, повинна будуватися на принципах антрепренерства та інтрапренерства, що потребує створення відповідних передумов, зокрема на законодавчому рівні та бути врахована в Законі України «Про вищу освіту».

Ключовий концепт мобілізаційного сценарію – формування логістичного мислення у фахівців усіх сфер національного господарства як шлях внутрішньої, змістовної трансформації усієї ресурсної складової ОІП логістизації економіки – вимагає нового погляду на кінцевий результат системи освіти і підготовки наукових кадрів для логістизованої економіки країни, зокрема, перегляду сфери і рівня компетенцій фахівців і науковців. Зміст освітньо-професійних програм і освітньої складової підготовки наукових кадрів мають отримати принципово нового підходу, який дозволить узгодити результат освітнього процесу з очікуваннями економіки, бізнесу. Це створює об'єктивну потребу більш широкого залучення представників бізнесу, органів державного управління і місцевого самоврядування, громадських структур до експертизи, оновлення і створення нових освітньо-професійних характерис-

тик, стандартів освіти і підготовки нвукових кадрів, а на їх основі – освітньо-професійних програм. Крім того, прискорений цілеспрямований процес розповсюдження логістичних принципів, методів, інструментарію тотально в усіх сферах і видах діяльності передбачає формування нової, логістичної філософії у діючих керівників, менеджерів, фахівців різних напрямів підготовки, посадових осіб органів управління і місцевого самоврядування. Це вимагає прискореного розвитку нових форм і методів здійснення освітньої діяльності, стимулювання і сприяння самоосвіті, розвитку системи відкритої освіти, реалізація концепції «освіта протягом життя».

Уже сьогодні освітній процес стає більш гнучким, динамічним, прагне адаптуватися до потреб окремого користувача, з одного боку, а з іншого – забезпечувати вигоди суспільства в цілому. Одними з найбільш перспективних інформаційно-комунікаційних технологій, що суттєво змінюють зміст і технології навчального процесу, мають ключове значення для формування професійних логістичних компетенцій майбутніх фахівців у різних сферах, а також представляють собою новітній напрям розробки рішень у сфері логістики є «хмарні» технології [1].

В узагальненому вигляді стратегічні імперативи (вимоги) мобілізаційного сценарію формування ОІП логістизації економіки представлені на рис. 1.

Зміни принципового характеру, яким мають піддатися форми, методи і технології навчання, неминуче призводять до необхідності організаційно-структурної перебудови всієї системи освіти на нових принципах фінансування освітньої наукової та інноваційної діяльності у вищій школі, розвитку освітнього антрепренерства та інтрапренерства.

Зусилля органів державного управління, місцевого самоврядування, структур громадянського суспільства, соціально-відповідальних бізнес-структур мають бути зосереджені на виконанні таких першочергових завдань:

- модернізація структури, змісту та організації освіти на засадах компетентнісного підходу з посиленням логістичної складової, оновлення нормативної бази освіти, створення та забезпечення можливостей для реалізації різноманітних освітніх моделей для забезпечення доступності та безперервності освіти протягом усього життя;

- зміцнення взаємозв'язків освітнього і бізнес-середовища у процесі визначення змісту освітньо-компетентнісних характеристик випускників і освітньо-професійних програм, що їх формують;

- сприяння розвитку логістики як науки і концепції управління, створенню логістичних управлінських інновацій і впровадженню їх у навчальний процес у вищій школі і у практику господарювання на мікро-, мезо-, макроекономічному рівні;

- надання реальної автономії навчальним закладам усіх рівнів; апробація і впровадження різних моделей державно-громадського управління розвитком навчальних закладів; запровадження принципів державного логістичного менеджменту у сфері освіти;

- забезпечення розвитку підприємництва в сфері освіти у формі освітнього антрепренерства та інтрапренерства, реалізації моделі публічно-приватного партнерства у сфері інноваційної діяльності закладів освіти і створення об'єктів інтелектуальної власності;

Рис. 1. Стратегічні імперативи реалізації мобілізаційного сценарію формування ОІП логістизації національної економіки

– створення і широке запровадження в навчальний процес інноваційних освітніх технологій, підвищення комп'ютеризації й інформатизації процесу підготовки кадрів, оновлення матеріально-технічної бази закладів освіти усіх рівнів акредитації;

– створення і запровадження дієвих механізмів державного фінансування підготовки кадрів в системі вищої освіти;

– забезпечення зростання конкурентоспроможності вітчизняного сектору наукових досліджень і розробок, в тому числі – за рахунок збільшення кількості досліджень і розробок в сфері логістики, інноваційних логістичних технологій, ІКТ логістизації функціонування економічних систем мікро-, мезо-, макrorівнів, результати яких мають високий рівень наукової новизни і потенціал практичного впровадження;

– забезпечення розширеного відтворення знань і активізації інноваційних процесів за рахунок її поточної організації на принципах логістичного менеджменту і державного логістичного менеджменту на основі інтеграції діяльності закладів сектору освіти, академічних та галузевих наукових установ, підприємств малого і середнього інноваційного бізнесу;

– сприяння пріоритетному розвитку наукових досліджень і розробок у сфері інноваційного розвитку логістичної інфраструктури, адаптації її до вимог інтеграції у світову логістичну інфраструктуру, імплементації правових норм ЄС до нормативно-законодавчої бази України;

– створення умов для інституціонального розвитку національної інноваційної системи шляхом розбудови системи інноваційних трансформаторів нових знань в інноваційні розробки, спроможних забезпечити системність, надійність і безвідмовність потоку інновацій в усі сфери економіки і суспільного розвитку;

– концентрація ресурсів на пріоритетних напрямках розвитку науки і техніки та інноваційної діяльності на основі стратегічної парадигми логістики;

– сприяння розвитку інтегрованих логістичних утворень (мережових структур, логістичних кластерів, транспортно-логістичних кластерів і систем регіонального, міжрегіонального, національного, міждержавного рівнів) з метою забезпечення переходу до реалізації неологістики 3-го покоління;

– забезпечення пріоритетного розвитку малого і середнього інноваційного бізнесу і підприємництва в сфері логістики як інституціональної основи для інтенсивного розвитку ринку логістичних послуг як стратегічної галузі національного господарства;

– сприяння зміцненню міжнародного співробітництва у сфері науки й інноваційної діяльності; розвитку міжнародних програм і проектів, грантових програм у стратегічно важливих для логістизації національної економіки галузях і сферах господарювання (освіта, транспорт, енергетика, засоби комунікацій, комп'ютерні технології, інформатизація, державне управління, місцеве самоврядування).

Стратегічна програма дій щодо формування ОІП логістизації національної економіки повинна складатися, щонайменше, з наступних розділів:

1. Структурна трансформація системи освіти, що повинна забезпечити її перезавантаження та відновлення у якості інноваційної логістичної системи, з усіма властивостями, що притаманні даному типу систем.

2. Модернізація змісту освітньої і наукової діяльності на основі запровадження логістично-компетентнісної її моделі.

3. Оптимізація фінансового забезпечення процесу формування національного ОІП на основі наскрізної логістизації фінансових потоків в ланцозі створення

знань, їх оновлення та формування їх цінності як для споживача так і для національної економіки.

4. Наскрізна логістизація процесів в освітній і науковій сферах шляхом створення передумов для генерації інновацій п'яти типів: продуктових, процесних, технологічних, системних та інфраструктурних.

5. Організаційне і правове забезпечення процесу формування ОІП логістизації національної економіки.

Реалізацію стратегічної програми формування освітньо-інноваційного потенціалу логістизації національної економіки передбачається здійснювати на основі програмно-цільового методу на основі створення відповідного організаційно-економічного механізму.

За своєю суттю механізм має комплексний характер, оскільки складність і багатогранність завдань стратегії формування освітньо-інноваційного потенціалу логістизації національної економіки, велика кількість факторів різноспрямованого впливу на нього вимагають різних за спрямуванням і принципами дії механізмів, зокрема: економічного (механізми державного управління банківською, грошово-валютною, інвестиційною, інноваційною, кредитною, податковою, страховою діяльністю тощо); мотиваційного (сукупність командно-адміністративних та соціально-економічних стимулів); організаційного (об'єкти, суб'єкти управління, їх цілі, завдання, функції, методи управління, організаційні структури); політичного (механізми формування економічної, соціальної, фінансової, промислової політики тощо); правового (нормативно-правове забезпечення) тощо. Крім того, він вибирає у себе територіальні і галузеві механізми формування освітньо-інноваційного потенціалу логістизації економіки.

Необхідно відмітити, що механізм також носить характер організаційно-економічного, що визначається сукупністю ключових методів, засобів, інструментарію здійснення його функцій. Організаційна компонента набуває ключового значення, оскільки, за логікою концепції і стратегії формування освітньо-інноваційного потенціалу логістизації національної економіки, вона докорінно має змінити свою сутність через перехід до принципово нової концепції управління – державного менеджменту і більш інноваційної її моделі – логістичного менеджменту на усіх рівнях економіки, включаючи державний. Ще більше змістовне і функціональне навантаження отримує організаційна компонента з запровадженням правової моделі публічно-приватного партнерства, яка передбачає також зміну ролі держави в економічних відносинах з приватним сектором національного господарства. Виходячи з цього, у процесі побудови механізму реалізації стратегії формування освітньо-інноваційного потенціалу логістизації економіки країни організаційна компонента має отримати першочергового значення на основі науково обґрунтованого системного підходу. Підвищення гнучкості і адаптивності організаційних структур, розвиток форм і процедур взаємодії органів державного і галузевого управління з органами місцевого самоврядування, з бізнес-структурами і структурами громадянського суспільства, комерційні і некомерційні взаємини учасників на договірних засадах мають отримати нормативно-правове закріплення та економічну мотивацію.

Другим важливим аспектом механізму реалізації стратегії формування освітньо-інноваційного потенціалу логістизації національної економіки є довгостроковий період функціонування, а звідси – необхідність забезпечення його гнучкості й адаптивності до мінливих умов середовища, спадкоємності і наступності формування державних, регіональних, галузевих, цільових програм інноваційного розви-

тку економіки на засадах логістизації, можливості переходу в режим забезпечення розвитку ОІП логістизації економіки країни.

І, нарешті, створення контуру зворотного зв'язку з метою оцінювання результатів реалізації стратегії формування освітньо-інноваційного потенціалу логістизації економіки на макроекономічні показники країни вимагає створення потужного інформаційно-аналітичного забезпечення з використанням найсучасніших програмно-апаратних засобів комунікації, баз даних і систем доступу, розбудови інформаційних мереж і систем, кадрового супроводження процесів комп'ютеризації й інформатизації на основі принципів, методів та інструментарію логістичного менеджменту при організації інформаційних потоків.

Висновки. Отже, реалізація курсу на логістизацію національної економіки, який в сучасних умовах переважає національної економічної системи, спроможний забезпечити економічну незалежність і конкурентоспроможність України у глобальному середовищі, потребує, насамперед, визначення стратегії формування відповідного освітньо-інноваційного потенціалу, що є доволі складною задачею. В даній публікації визначена структура стратегічної програми дій та механізм її реалізації щодо формування освітньо-інноваційного потенціалу логістизації національної економіки, але залишається потреба конкретизації заходів щодо реалізації даної програми, що задає проблематику для подальших досліджень.

Список літератури:

1. Григорак М. Ю. Формування професійних компетенцій менеджерів з логістики у віртуальних лабораторіях з використанням хмарних технологій / М. Григорак // Збірник наук. праць ДЕУТ. Серія «Економіка і управління» – 2014. – Вип. 29. – С. 197-209.
2. Долгов А. П. Индикаторы логистических процессов макроэкономических систем: сравнительная динамика и тенденции / А. П. Долгов // Логистика сегодня. – 2007. – №1(19). – С. 50-63.
3. Дыбская В. В. Логистика: интеграция и оптимизация логистических бизнес-процессов в цепях поставок. Полный курс МВА. Учебник / В. В. Дыбская, Е. И. Зайцев, В. И. Сергеев, А. Н. Стерлигова; под ред. В. И. Сергеева. – М.: Эксмо, 2008. – 994 с.
4. Иконникова И. В. Логистизация управления интегрированными бизнес-структурами (на примере организаций зернопереработки) / И. В. Иконникова // [монография]. – М.: ОАО «ИТКОР», 2012. – 176 с.
5. Інноваційний потенціал України: монографія / А. А. Мазаракі, Т. М. Мельник, В. В. Юхименко, В. М. Костюченко, Л. П. Кудирко [та ін.]; за заг. ред. А. А. Мазаракі. – К.: КНТЕУ, 2012. – 592 с.
6. Покараев Г., Элларян А. Логистизация интегрированных бизнес-процессов в корпоративном секторе национальной экономики / Г. Покараев, А. Элларян // РИСК: Ресурсы. Информация. Снабжение. Конкуренция. – 2012. – №4. – С. 10-13.
7. Сергеев В. И. Современные тенденции в образовании в сферах логистики и управления цепями поставок в России и Германии / В. И. Сергеев // Логистика и управление цепями поставок. – 2008. – № 2. – С. 21-31.
8. Скоробогатова Т. Н. Логистизация как основа конкурентоспособности сферы услуг. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://yandex.ua/yandsearch?text>

Смеричевская С.В.

Национальный авиационный университет

СТРАТЕГИЯ ФОРМИРОВАНИЯ ОБРАЗОВАТЕЛЬНО-ИННОВАЦИОННОГО ПОТЕНЦИАЛА ЛОГИСТИЗАЦИИ ЭКОНОМИКИ И МЕХАНИЗМ ЕЕ РЕАЛИЗАЦИИ

Аннотация

В статье определены стратегические императивы реализации мобилизационного сценария формирования образовательно-инновационного потенциала логистизации национальной экономики, предложена стратегическая программа действий по формированию образовательно-инновационного потенциала как основы логистизации национальной экономики и определен организационно-экономический механизм ее реализации с учетом реальной экономической ситуации в стране.

Ключевые слова: образовательно-инновационный потенциал, логистизация экономики, мобилизационный сценарий, констатационная модель, превентивная модель, стратегические императивы, образовательное антрепренерство, образовательное интрапренерство, организационно-экономический механизм, логистическое мышление, логистично-компетентностный подход.

Smerichevska S.V.

National Aviation University

STRATEGY FORMATION OF EDUCATIONAL AND INNOVATIVE POTENTIAL OF THE TOTAL LOGISTICS OF THE ECONOMY AND MECHANISMS FOR ITS IMPLEMENTATION

Summary

The article defines the strategic imperatives of the implementation of the mobilization scenario of formation of educational and innovative potential of the total logistics of the national economy, proposed a strategic program of action on the formation of educational and innovative potential as the foundation for all-out expansion logistics of the national economy and defined organizational and economic mechanism of its implementation, taking into account the real economic situation in the country.

Keywords: education and innovation potential, Total Logistics of the Economy, mobilization scenario, constitutional model, preventive model, strategic imperatives, educational antreprenersstvo, educational intrapreneurship, organizational and economic mechanism, logistic thinking, logistichno-competence approach.